

Que sonen els versos!

Que sonen els versos,
que facen soroll!
A ritme de palmes,
cantem-los a cor.

Que sonen els versos!
Abelles, mosquits,
el gat que miola
i el mussol de nit.

Que sonen els versos
quan bufa el vent fort,
quan plou bona cosa
o esclata algun tro.

Que sonen els versos!
Campanes al vol,
tabals i dolçaines,
palmeres de foc.

A ritme de palmes,
recitem a cor.
Que sonen els versos,
que facen soroll!

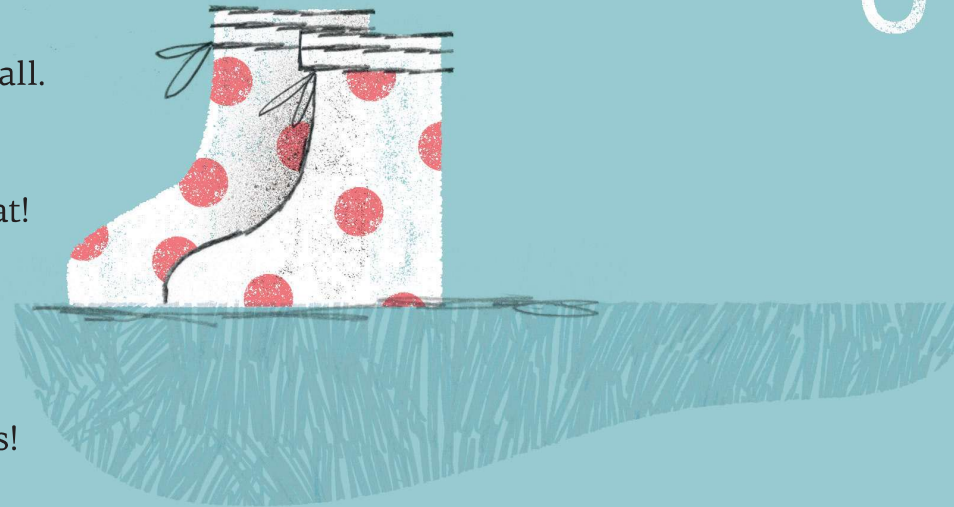
Xip-xap, xip-xap

La pluja pinta bassals
a la vora dels rastells
i, amb les meues katuskes,
els desfaig en un moment.

Xip-xap, xip-xap,
els peus es mouen sense parar.
Xip-xap, xip-xap,
com si marcaren passos d'un ball.

Xip-xap, xip-xap,
compte si passes pel meu costat!
Xip-xap, xip-xap,
potser acabes ben remullat.

Xip-xap, xip-xap,
ai, com es queixen els calcetins!
Xip-xap, xip-xap,
perquè un poc d'aigua s'ha colat dins.

Quan trona

Nervis lluminosos
que esguiten la nit.
Llamps esplendorosos
seguits d'esclafits.

Borrooom, com retrona
la volta del cel,
com si s'ensorrara
un gran gratacel.

Borrooom, les tempestes
em fan molta por.
Quan trona m'amague
davall del llençol.

Borrooom, ja no sonen
tan a prop de mi
i apareix alegre
l'arc de Sant Martí.

Ssssst!

Serra bé els llavis.
Ssssst!
Heu de callar!
És el dit índex
que vol manar.

Ssssst!
Que la nina
està fent non-non
i es desperta
si fas soroll.

Ssssst!
Que la lluna
ja és al cel
i vol que tingues
somnis de mel.

Ssst!
Les ovelles
ja estan botant.
Si tu les comptes,
t'adormiràs.

Tu saps per què?

Ha, ha, ha, he, he, he, ric i ric.
Tu saps per què?

Perquè em fan cosquerelles
sobretot en les costelles.

Ha, ha, ha, he, he, he, ric i ric.
Tu saps per què?

Perquè algú fa una carassa,
ric i ric. A tu no et passa?

Ha, ha, ha, he, he, he, ric i ric.
Tu saps per què?

Perquè el meu germà m'acaça
fins que em pilla i m'abraça.

Ha, ha, ha, he, he, he, ric i ric.
Tu saps per què?

Perquè el pallasso entropessa
caminant molt mooolt de pressa.

Ha, ha, ha, he, he, he, ric i ric.
Ja saps per què.

Les agulles del rellotge

Les agulles del rellotge,
com gimnastes diligents,
peguen la volta a l'esfera,
a tothora, tot el temps.

Tic-tac, tic-tac, tic-tac, marxen
sense canviar el sentit,
la més prima molt de pressa
com si volguera fugir.

Tiiiic-taaaac, la curta i la llarga
s'hi mouen a poc a poc.
De vegades se saluden
totes tres al mateix lloc.

Tic-tac, tic-tac, s'arrosseguen
i, sobretot a la nit,
per favor, que es queden quietes
perquè no em puc adormir.

Caruso

Marrameu, pobre Caruso,
miola dalt del terrat.
Crida a la gateta Boira.
N'està molt enamorat.
Marrameu, mai no es cansa,
tant de dia com de nit.
I la Lluna, atabalada,
a cau d'orella li ha dit:
-Si dones tant la tabarra,
quina gateta et voldrà?
Calla i dorm una miqueta
que, si no, t'avorrirà.

Beeeeeee

Beeeeeee,
bela l'ovelleta,
bela el corderet,
bela la cabreta
i el seu cabridet.

Bela el corderet
que s'ha despistat,
no troba sa mare,
no troba el ramat.

L'ovelleta mare
para de belar,
veu el corderet
i el va a buscar.

Bela el cabridet
a prop del penyal,
perquè no té ganes
d'entrar al corral.

La cabreta mare
para de belar,
perquè el cabridet
es deixa guiar.

Beeeeeee,
bela l'ovelleta,
bela el corderet,
bela la cabreta
i el seu cabridet.

